

Криштанович Світлана Володимирівна

к. держ. упр., доцент кафедри економіки, менеджменту та готельно-ресторанного бізнесу Львівського державного університету фізичної культури ім. І. Боберського

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

На сучасному етапі розвитку України, ставляться якісно нові завдання в галузі освіти, що дозволить створити умови для розвитку та реалізації кожної особистості як індивіда. Розглядаючи спортивний менеджмент як нове спрямування в науці, що включає аналіз теоретико-методичних основ становлення тих вимірів, які приділяють увагу аналізу поведінки спортсменів, їх потреб, мотивації, стосунки в спортивному колективі, групові спортивні процеси, що аналізують активність суб'єктів управління.

Вагомість формування професійної компетентності у майбутніх фахівців сфери менеджменту фізичної культури і спорту вирізняються специфікою їх професійних обов'язків, які мають відповідати вимогам міжнародного ринкового середовища, а саме, формування у них професійних особистих якостей та знання які необхідні для їх діяльності.

У роботах В. Білогура, Н. Діденко, П. Друкера, Ф. Тейлора, А. Файоля, У. Мейо, Ф. Герцберга та ін., на основі наукових досягнень світових шкіл менеджменту розкрито шляхи підготовки сучасних управлінців. Але недостатньо приділено уваги забезпеченню формування професійної компетентності менеджерів фізичної культури і спорту.

Адже, спортивний менеджмент можна розглядати в сукупності як галузь людських знань, сфера прийняття управлінських рішень, категорія людей, яка об'єднана в конкурентоспроможну організацію й управління спортивною організацією щодо саморозвитку спортсмена як суб'єкта спортивного менеджменту [1]. Тому спортивний менеджмент, як і менеджмент взагалі, повинен включати місію, цілі, завдання, функції, закони та закономірності, принципи, методи, технологію, ресурси (людські, виробничі, фінансові, інформаційні тощо), культуру (професійну, організаційну, корпоративну тощо).

Вирішальною складовою, що впливає на потенціал менеджера, є його компетентність, що в майбутньому забезпечить конкурентоспроможність на ринку послуг. Компетентність, яка об'єднує такі складові як загальна, комунікативна, організаційна та професійна. Розглядаючи загальну компетентність менеджера фізичної культури і спорту, ми розглядаємо його за рівнем освіти, знань у сфері менеджменту, економіки, фінансів, комп'ютерних технологій, маркетингу, психології, філософії, фізичної культури і спорту, іноземних мов. Комунікативну компетентність менеджера можемо розглядати як уміння взаємодіяти з оточенням та переконувати персонал, лідерські якості, володіння ораторськими навиками, робота в команді, професійна етика, організаторські якості, креативність, уміння працювати в екстремальних умовах, почуття гумору тощо. Будь-яка спортивна організація має свою організаційну компетентність, яка формується в результаті цілеспрямованого відбору та збору інформації, що реалізується через удосконалення організаційної структури та діяльності організації в цілому. Професійна компетентність

спортивного менеджера уособлює особистісні можливості, що сприяють самостійному та ефективному прийнятті управлінських рішень, командній взаємодії та особистій відповідальності за виконану роботу, що спонукає до професійного коучингу [3].

На сьогодні суспільство ставить перед управлінцями нові вимоги щодо їх професійної компетентності. Адже від рівня професійної компетентності менеджерів фізичної культури і спорту залежить своєчасне та якісне виконання завдань, які поставлені під час планування спортивних заходів чи заходів фізкультурно-оздоровчої діяльності; організування ефективної та результативної роботи персоналу шляхом пошуку та добору, адаптації, розміщення, стимулювання; проведення контролю, який дозволить вийти на якісно новий рівень діяльності та своєчасне виявлення слабких місць в процесі управління. Тому перед менеджерами мають бути висунуті такі вимоги, які в сукупності будуть відповідати компетенціям менеджерів-професіоналів, які відображені в посадових інструкціях, кваліфікаційних картках, картах компетенції, психограмах та професіограмах [2]. Це дозволить кандидату на посаду менеджера більш відповідально віднестись до обов'язків, які будуть покладені на нього та дасть можливість забезпечити професійний відбір кандидатів на вакантні місця.

З вище викладеного ми бачимо, що менеджер має бути професіоналом своєї справи, а це пояснює необхідність сформувати в студентів, слухачів, магістрів певний діапазон знань та навичок, які будуть необхідні їм у майбутньому для здійснення професійної діяльності. Важливо щоб система, що існує на сьогоднішній день, для підготовки професіоналів у ВНЗ була не лише спрямована на теоретичне осмислення набору дисциплін навчального плану, а на практичний аспект професійної підготовки, тому в ході підготовки фахівців з менеджменту фізичної культури і спорту необхідно підходити вимогливіше до розподілу освітньо-професійної програми (ОПП) і розподілу навчального часу за циклами підготовки.

Отже, менеджер фізичної культури і спорту не має зупинятись на досягнутому, його завдання полягає в удосконаленню своїх знань, вмінні реагувати на усі зміни щодо розвитку практичних навичок, що відбуваються в сучасному світі, розуміти, що тільки завдяки коучингу особистої ефективності можна підвищувати свій професіоналізм та забезпечувати успіх та прибуток спортивних організацій.

Література

1. Білогур В. Є. Спортивний менеджмент як новий науковий напрямок та дисципліна / В. Є. Білогур // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. - 2016. - Вип. 64. - С. 178-190. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgvzdia_2016_64_18.
2. Діденко Н. В. Роль менеджменту персоналу при здійсненні організаційних змін/Н. В. Діденко// Вісник Хмельницького національного університету, – 2010 – №6, Т. 2.
3. Євтушенко Г. І. Формування менеджера, як фахівця: проблеми та перспективи / Євтушенко Г. І., Куценко В. І. // Науковий вісник НУДПС України. – 2012. – №1. – С. 12-21.